

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK WŁOSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJW-P1**

MAJ 2017

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		V
	1.3.		V
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.3.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.4.		B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.2.		C
	3.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.4.		B
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.6.		B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		D
	4.3.		A
	4.4.		B

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
	6.2.		C
	6.3.		C
	6.4.		A
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
	7.2.		A
	7.3.		B

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	8.2.		A
	8.3.		B
	8.4.		C
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		B
	9.3.		C
	9.4.		A
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Postanowiłeś(-aś) wyprowadzić się z domu rodzinnego i wynająłeś/wynajęłaś mieszkanie.

W e-mailu do włoskiego kolegi:

- przedstaw powody swojej decyzji
- opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję
- wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie
- poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1. *Zdający opisuje [...] miejsca [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy [...].*

5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

5.7. *Zdający przedstawia zalety [...] różnych rozwiązań.*

5.8. *Zdający opisuje intencje, marzenia [...] i plany na przyszłość.*

5.9. *Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający odniósł się?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **przedstaw powody swojej decyzji**
Non volevo più abitare con i genitori. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Non volevo più abitare con i genitori nel loro appartamento. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **przedstaw powody swojej decyzji**
Volevo vivere da solo, sentirmi indipendente e autosufficiente.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Non volevo più abitare con i genitori nel loro appartamento per non sentirmi continuamente controllato.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *andare a vivere da solo, un appartamento in affitto, sentirmi indipendente* uznajemy za jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję**
La mamma era felice e triste.

I genitori erano contenti e felici.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.

- **opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję**

La mamma era arrabbiata, gridava e piangeva.

9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.

10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.

- **wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie**

Ho trovato la casa sul sito Gumtree. („odniósł się”)

- **poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu**

Sulla parete metterò il poster di Giorgia. („odniósł się”; nazwisko nie rozwija wypowiedzi)

11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.

12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.

- **opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję**

- **poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu**

Quando i miei genitori hanno saputo del mio nuovo appartamento, hanno detto che dovevo comprarmi un nuovo divano. (druga część zdania jest realizacją jednego z powyższych podpunktów polecenia)

13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt o powodach podjęcia decyzji o wynajęciu mieszkania zdający pisze: *È bello.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.

15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty, np.

- **wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie**

Troverò la casa in Internet. („nie odniósł się”; zdający realizując polecenie używa czasu przyszłego, nie ma żadnego odniesienia sytuującego dane wydarzenie w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu)

La settimana scorsa passare molto tempo in Internet e trovare la casa. (podpunkt, do którego zdający odniósł się; zdający realizując polecenie używa bezokolicznika,

ale w zdaniu występuje okolicznik czasu, sytuujący dane wydarzenie w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu)

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.

- **wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie**

Non so come ho trovato il mio nuovo appartamento. („nie odniósł się”)

Non so come ho trovato questo appartamento, in realtà è stato difficilissimo. („odniósł się”)

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim – uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu**

Devo cambiare zaslonki. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu**

Vorrei comprare un comodo letto. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Postanowiłeś(-aś) wyprowadzić się z domu rodzinnego i wynająłeś/wynajęłaś mieszkanie. W e-mailu do włoskiego kolegi:

- przedstaw powody swojej decyzji
- opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję
- wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie
- poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu.

Caro Gianni,

come stai? Senti, il mese scorso sono andato(-a) ad abitare da solo(-a).

• przedstaw powody swojej decyzji

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy [...].

5.7. Zdający przedstawia zalety [...] różnych rozwiązań.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- wyjaśnia przyczyny podjęcia decyzji o wyprowadzce z domu rodzinnego, np. *Ero stanco di abitare con i miei genitori. I/LUB*
- podaje przyczyny podjęcia decyzji o wynajęciu mieszkania, np. *Volevo cominciare a vivere da adulto.*

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający **odnosi się** do co najmniej jednego powodu wyprowadzenia się z domu rodzinnego i/lub wynajęcia mieszkania.

Przez powód rozumie się:

- preferencje zdającego, np. *Ho preso in affitto un appartamento perché volevo abitare in un'altra città.*
- niedogodności mieszkania w domu rodzinnym, np. *La nostra casa è ormai troppo piccola per quattro persone adulte, così ho preso in affitto un miniappartamento.*
- okoliczności, które spowodowały konieczność wyprowadzki, np. *A settembre comincio gli studi a Roma, perciò ho dovuto trovarmi una casa in Italia.*
- cel wyprowadzenia się z domu rodzinnego i/lub wynajęcia mieszkania, np. *Ho deciso di lasciare i miei per vedere se sono capace di vivere per conto mio.*

Zdający nie musi użyć wyrazów *il motivo / la ragione*, lecz z kontekstu musi wynikać, że przedstawia powód wyprowadzenia się z domu rodzinnego i/lub wynajęcia mieszkania.

Uznaje się wszystkie powody zależne i/lub niezależne od zdającego.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie podaje żadnego powodu, np. *Non so perché voglio abitare da solo.*

Wymagany jest spójnik *perché, perciò, così* jeżeli z kontekstu wypowiedzi nie wynika powód wyprowadzenia się z domu rodzinnego i/lub wynajęcia mieszkania, np.

Ho preso in affitto una casa. Ho già dato gli esami di maturità. (nie odniósł się)

Ho preso in affitto una casa perché ho già dato gli esami di maturità. (odniósł się)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ho deciso. Ora abito in campagna.	Voglio essere indipendente. Ho deciso di prendere in affitto una casa per abitare più vicino all'università.	Voglio essere più autonomo. Sono ormai maggiorenne e non mi piace che i miei genitori controllino ogni mio passo.

opisz reakcję Twoich rodziców na tę decyzję		
5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.		
5.9. Zdający opisuje doświadczenia [...] innych.		
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający, odnosząc się do reakcji na jego decyzję o wyprowadzeniu się i/lub wynajęciu mieszkania - opisuje działania/czynności jednego lub obojga rodziców, np. <i>Quando ho detto la novità ai miei, la tazzina che la mamma teneva in mano le è caduta per terra.</i> <i>Conoscendo la mia decisione mio padre non ha pronunciato neanche una parola.</i> - opisuje emocje rodzica/rodziców, np. <i>Ho invitato i genitori al mio nuovo appartamento e la mamma era emozionata.</i> - przedstawia opinię rodzica/rodziców odnoszącą się do decyzji zdającego lub dotyczącą samego mieszkania, np. <i>I miei hanno detto che il mio nuovo appartamento è molto bello.</i> (odniósł się) Akceptowana jest komunikatywna odpowiedź, w której zdający wspomina o <u>spodziewanej</u> reakcji rodziców, jednak taka realizacja podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Penso che i miei saranno contenti.</i> (nie odniósł się) Akceptowana jest komunikatywna odpowiedź, w której zdający opisuje reakcję innych członków rodziny (np. <i>i parenti</i>), ale taka realizacja podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Ora i miei parenti sono contentissimi e orgogliosi della mia decisione.</i> (odniósł się)		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ho chiesto l'opinione ai miei genitori.	I genitori sono d'accordo con la mia decisione. Gli ho annunciato la notizia e mia madre è svenuta. Ho capito che i miei non erano contenti.	All'inizio la mamma non era d'accordo, ma l'ho convinta. Il papà dice invece che è una buona idea.

- wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- wyjaśnia, w jaki sposób znalazł mieszkanie, np.
Ho letto un annuncio sul giornale.
Ho chiesto in giro se forse qualcuno voleva affittare una casa a uno studente.
- wspomina, że ktoś inny znalazł mu mieszkanie (zdający był bierny), np.
Mia zia è partita per gli USA e mi ha detto che può lasciarmi il suo appartamento per un lungo periodo. Allora ho accettato.
- określa sposób znalezienia mieszkania za pomocą przysłówka, np.
Presto ho trovato un appartamento. (odniósł się)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ho trovato un nuovo appartamento.	Ho trovato subito un appartamento in Internet. Ho visitato molti appartamenti che avevo trovato in Rete. Un mio amico cercava un coinquilino.	Ho cercato in Rete, ma gli appartamenti erano cari. Alla fine ho trovato un monolocale grazie alla zia di un mio amico.

• poinformuj, co zamierzasz zmienić w wynajętym mieszkaniu		
5.1. Zdający opisuje [...] miejsca [...].		
5.8. Zdający opisuje intencje, marzenia [...] i plany na przyszłość.		
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednej zmiany, jaką zamierza wprowadzić w mieszkaniu: • opisuje, jak będą wyglądać meble, dekoracje, ściany, np. <i>Avrò un piccolo tavolo rotondo.</i> <i>Ci sarà molta luce quando avrò pulito i vetri delle finestre.</i> • opisuje ustawienie mebli, kolorystykę pomieszczeń, np. <i>Vicino al letto ci sarà un comodino.</i> • informuje, co zamierza kupić do wynajętego mieszkania, np. <i>Devo comprare un nuovo frigorifero.</i> • informuje o zamierzonym remoncie. Jeżeli zdający opisuje mieszkanie w czasie teraźniejszym, przeszłym lub używa bezokoliczników bez podania właściwego okolicznika czasu, a w pracy nie ma odniesienia sytuującego daną czynność w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu, podpunkt ten traktuje się jako nieujęty w pracy, np. <i>Nell'appartamento ci sono molti mobili moderni.</i> (nie odniósł się) Nie jest wymagane, aby zdający opisał dotychczasowy stan mieszkania, np. <i>Le pareti sono verdi.</i> Akceptuje się odpowiedź, w której zdający pisze o osobach trzecich wprowadzających zmiany w wynajętym mieszkaniu, np. <i>Domani mio padre dipingerà le pareti della cucina.</i>		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Devo cambiare qualcosa.	Vorrei cambiare il colore delle pareti. Mi piacerebbe comprare un letto più comodo.	Vorrei comprare qualche mobile nuovo e cambiare il tappeto nella camera da letto. Penso di cambiare il colore delle pareti in soggiorno e ho già scelto un verde chiaro.

Podane przykłady zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych ("przeskakiwania" z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z obowiązującymi zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) “pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem “precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **przedstaw powody swojej decyzji**

Volevo abitare da solo.

Volevo sentirmi indipendente e autosufficiente. – zawiera “precyzyjne sformułowania”.

- **wyjaśnij, w jaki sposób znalazłeś(-aś) mieszkanie**

Ho trovato l'appartamento tramite un'agenzia immobiliare. – zawiera “precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u><u>gzać</u></u> w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i><u>Założyłem kurtkę. bo było gorąco.</u></i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu traktuje się jako błędy językowe i oznacza poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznaczamy błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące między akapitami, mogą być zaznaczane “pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *qc*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.

Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem, że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *gruppo*, *rivista*, np. *il film “M jak miłość”*, *la rivista “Świat Dysku”*.

Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie podkreślane jest linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ho letto Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *a casa* (2 słowa), *nella nostra scuola* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *e-mail*
 - formy skrócone, np. *c'è*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
 - liczby, bez względu na ich długość, np. 1780.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX sec.* = 2 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. "buźki").
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu np. *Io porto bianche scarpe.* – 4 słowa.